

Eren els fidels col·laboradors dels comissaris i tots convergien en el mateix deure: inculcar als combatents els motius pels que lluitaven i infiltraven als cervells d'aquests una elevada moral que els fes ésser invencibles en la lluita.

També el nostre gloriós Exèrcit Popular té, dintre les seves divisions, els seus portantveus, confeccionats a la mateixa línia de foc, puix el comandament, donant-

se compte de la importància que tenen aquests portantveus, no ha escatimat cap esforç per tal de donar-los més efectivitat.

No ens resta, doncs, sinó complir amb el nostre deure de col·laborar, amb els companys dirigents, a remeiar les deficiències que pugui haver-hi en l'organització i al mateix temps els alleugerirem del pes que representa portar per bon camí els destins de l'Escola del Treball.

LES NOSTRES SECCIONS

CULTURA

CULTURA!

Per JOSEP LLOBET i SERRA

Cultura! Quin mot! Quantes vegades els motllos d'impremta l'han dibuixat damunt tota diversitat de papers!... Quantes boques s'han desclous per a pronunciar-lo!... Societats de tota mena i partits polítics i socials l'han simbolitzada com a programa del seu radi d'acció... Tanmateix es diria que al món hi ha entrat una febricitat cultural. Però, en quants casos també no ha passat de constituir un motiu de floreig literari o bé una gran part que potser sense banalitats ni estridències estèrils, es preocupa de formar-se culturalment de veritat. La joventut principalment és la que es desvetlla amb més virilitat. L'obscurantisme serà deixat enrera. Les noves promocions de la vida són les que amb més braó s'han llançat a la conquesta d'ells mateixos: el domini de l'home, del veritable home, damunt l'home aclofat per la bèstia que tots portem dintre. No obstant, hi ha un gran nombre de joves que estan del tot apartats de cap inclinació bategant de cultura. Cal fer-los dressar-se a aquests. Els vicis, quants n'han fet de presoners a les seves arxes!

Les Escoles del Treball vénen a oferir-los un mitjà per a llur instrucció. El Govern s'hauria de preocupar d'instal·lar-ne

a cada localitat i nosaltres, els components de l'A. A. E. E. T., contribuir desinteressadament al seu engrandiment. No és verament d'un pèssim efecte veure una vida jove, completament aliena a cap ànsia d'aquesta mena, o, ben el contrari, presa d'uns sentiments gairebé hostils i sense fer servir per a res el seu raciocini, com si talment no tinguéssim espiritualitat i fóssim poc més o menys res més que un pilot de matèria esculturada i feta per una finalitat infima, la de viure, si d'això se'n pot anomenar aquest mot, per ésser una molècula més de la vida material?... En canvi, no és cert que inspira una sensació de cosa ben acabada veure un jove sadollat dels batecs nobles de l'instrucció?... Què hi fa que el vestit que cobreix la carn sigui dels que ronden els Parlaments o bé que estigui impregnant de l'oli de les màquines, si l'interior és de la més gran distinció, no de la classe social, sinó de la moral si és desastrós?... Obrers, instruïu-vos!... Joventut, no esterilitzisz el temps!

Vulgues saber el perquè de les coses i no et deixis portar pels trucs combinats dels mercaders amb oratòria que enganyen els pobles. Però, alerla també, que l'entusiasme natural de tot temperament jove no sigui desbordat espontàniament i que després restis de nou com abans.

Llegeix, llegeix i estudia... Però, alerta;

A. A. E. E. T.

Butlletí - 5